

Методичні рекомендації для керівників гуртків щодо проведення заходів у рамках відзначення Дня пам'яті та примирення

77 років тому, 8 травня 1945 року повною капітуляцією фашистської Німеччини завершилась війна у Європі, яка тривала майже 6 років. Друга світова війна, у якій загинуло 50-85 мільйонів людей, стала найбільш кривавою та жорстокою в історії людства. Вона зламала не одну долю, зруйнувала економіку з обох сторін. Бо у війні насправді ніколи немає переможців.

Тому цей день відзначається як День пам'яті і примирення.

День пам'яті, і Україна вшановує пам'ять кожного, хто боровся з нацизмом, а також інших жертв війни.

Це не має бути день шумних хмільних застіль, з веселими піснями і танцями. Це день скорботи ... мій дід, що воював в другій світовій війні, на легендарному танку Т-34, завжди плакав в цей день і дуже мало розповідав..

Символом пам'яті про жертви Другої світової війни в світі, а з 2014 року в Україні, є червоний мак. Це емблема скорботного свята, пам'ять про тих, хто загинув під час Другої світової й сьогодні гине в Україні в боротьбі за незалежність.

Світова традиція вшановувати пам'ять жертв війни саме квіткою маку з'явилася після Першої світової. Під враженням боїв у Бельгії в 1915 році військовий лікар Мак-Крей написав вірш «На полях Фландрії», що починався словами:

*У полі Фландрії поміж хрестами
Гойдає вітер мак рядами,
Щоб знали місце, де ми є...*

У 1918 році викладачка Університету Джорджії Мойна Майкл під враженням від вірша Мак-Крея написала власний вірш «Ми збережемо віру», в якому запряглася завжди носити червоний мак на знак пам'яті за загиблими, і виконала свою обіцянку.

В Україні здавна кажуть: маки цвітуть там, де була пролита козацька кров. Тому червоний мак не лише європейський, але й український символ скорботи про героїв, загиблих у кровопролитних світових війнах.

Червоний мак із давніх-давен є могутнім талісманом українського роду, адже означає красу, молодість та їхню скороминущість.

Із 2014 року Україна приєдналася до світової традиції. Харківський дизайнер Сергій Мішакін розробив символічне зображення маку у вигляді чотирьох кіл, що накладаються одне на одне.

Очевидними є паралелі між подіями Другої світової війни та російсько-української війни початку XXI ст.

Та війна стала можливою через змову антигуманних режимів – нацистського і радянського. Крім того, слабкість, страх і нерішучість західного світу заохочували агресорів до все більшого масштабу злочинів.

Українці воювали на боці антигітлерівської коаліції і зробили значний внесок у перемогу на нацизмом та союзниками фашистської Німеччини.

Ціною стали надзвичайні втрати упродовж 1939-1945 рр. українців та представників інших національностей, які проживали на нашій землі. Тоді загинуло понад 8 млн осіб. Ми добре знаємо ціну війни, тому для нас головне - мир. І ми категорично проти намагань рф привласнити перемогу над нацизмом. Це спільна перемога десятків країн і народів.

Як і зараз, у роки Другої світової війни, українці воюють з жорстоким і цинічним агресором.

Тоді біснுவатий фюрер узяв у заручники населення великої держави, прагнучи до розширення «життєвого простору» та «вирішення єврейського питання».

Гітлер на Мюнхенській конференції в 1938 році запевняв про безпеку, що ні на кого нападати не збирається. Водночас ввів війська у Рейнську демілітаризовану зону, Чехословаччину, Австрію. Врешті решт війна охопила всю Європу, забрала життя десятків мільйонів людей.

Сьогодні путін фактично повністю копіює гітлера. Говорячи з усіх трибун про миролюбність росії, він «упокорив» Чечню, Грузію, відторгнув частину її територій на користь росії. Далі були український Крим і Донбас, пізніше Сирія. Нині ж путінська росія під надуманими, облудними гаслами посягнула на територію всієї України. При цьому путін намагається остаточно зруйнувати міжнародну систему безпеки і постійно загрожує миру. Чого варті вкиди російських пропагандистів на контрольованих кремлем ефірах про майбутні вторгнення, захоплення країн Балтії, Польщі, інших європейських держав.

Серед запозичень путіна як кривавого диктатора і вірного спадкоємця гітлера і сталіна, є і масові насильницькі депортації, і створення фільтраційних

таборів з метою виявлення неугодних, а також знищення або ізоляція неблагонадійних. А проти своїх ще військових, щоб запобігти дезертирству, росія застосовує загороджувальні загони. Як і гітлер, путін готовий встелити Європу трупами, аби переділити світ на свою користь.

Навіть символіка фашистів була запозичена путінською владою під час війни в Україні

Те, що творять московські т.зв. військові на українській землі, є геноцидом Українського народу, свідомим знищенням наших громадян. Цілеспрямовано вчиняючи військові злочини, злочини проти людяності, кремлівський режим намагається вирішити «українське питання». Йому потрібна територія України, а не українці на цій території. Так само гітлер планував створити «життєвий простір» для німецького народу.

Ми не маємо право програти і не програємо, бо захищаємо рідну землю, боронимо своє право вільно обирати майбутнє. Для нас це війна за свободу, цивілізованість, демократію та європейські цінності проти імперських амбіцій підступного сусіда –злочинця. Міць наших збройних сил є запорукою існування держави, вільного життя кожного з нас.

Агресора необхідно зупинити в Україні. Для цього Україні потрібна максимальна допомога: і військова, і гуманітарна, а також посилення санкцій проти РФ. А головне – консолідована позиція європейських та провідних світових держав.

Перемога над фашизмом у 1945 році також стала можливою лише завдяки об'єднанню сил антигітлерівської коаліції. Вони протистояли агресії нацистських держав, які прагнули захопити території інших держав, перетворити їх на колонії, поработити їх населення, навіть здійснювали геноцид проти цілих народів.

Україна зобов'язана глибоко і остаточно переосмислити історію свого перебування в Російській імперії та СРСР, позбутися усіх імперських міфів, наративів та спадщини. Слід нарешті зрозуміти, що насправді ми і московіти впродовж всієї історії були різними за ментальністю і цінностями, а для росіян все, що ми цінуємо, завжди було чужим. І рухало останніми і їхніми діями щодо України –Русі лише бажання експансії, поневолення, мародерства. Ще з часів, коли орди Боголюбського у XII ст. знищували Київ, грабували його храми, вбивали жителів.

Поки ми пам'ятаємо страхіття і уроки війни, доти ми зберігатимемо мир.

Ми дозволили приспати нашу пильність, повірили, що війни ніколи буде на нашій землі, що миру можна досягти виключно дипломатичним шляхом. Забули, як наш східній сусід з імперськими амбіціями всю історію України зверхньо ставився до нашого народу, використовував його в своїх цілях, а як тільки українці повставали проти знущань, принижень, - безжально знищував.

Громадяни сучасної Німеччини досі відчують біль і сором, коли згадується період фашистської диктатури гітлера, нащадки колишніх есесівців, військових Вермахту досі спокутують «гріхи» своїх дідів... Тому що в свідомості багатьох людей поняття «німці» і «фашисти» є дуже близькими.

Така ж сама доля чекає на росію. Саме під час сучасної війни в Україні виник термін «рашизм», тобто «російський фашизм», який віддзеркалює сутність путінського режиму в рф, який несе лише руйнацію, грабування, смерть. Все що вони не можуть знищити, вони намагаються спаплюжити і зіпсувати. Для українців відтепер немає ніяких «хороших русских», росія опиняється в міжнародній ізоляції, а до її народу, що реалізує злочинні задуми російської влади своєю участю у воєнних злочинах в Україні, або сприяє цьому своїм покірним мовчанням, цивілізований світ відчуває лише ненависть, презирство, огиду. Їх нащадки прокляті матерями, що поховали свої дітей, дітьми, що втратили своїх батьків, чоловіками, жінок яких згвалтували, усіма тими, хто втратив свій дім, щасливе життя.

Ми багато днів поспіль боремось за своє життя і свободу. Воюємо, працюємо, підтримуємо нашу економіку, волонтеримо...Прокидаючись після безсонної ночі через постійні сирени повітряної тривоги, відразу поспішаємо прочитати останні новини. Читайте, і запам'ятайте. Запам'ятайте цю війну до дрібниці, розкажіть про неї своїм дітям, онукам і правнукам. Не дозвольте злу повернутися на нашу землю!

Сьогодні також день примирення. Не примирення з несправедливістю, жорстокістю, чи з ворогом. Примирення між нами, всередині української нації, яка стає сильнішою, проходячи випробування «вогнем і мечем». Війна, якою охоплена Україна, виявила, хто справжні наші друзі і в житті, і в політиці.

Мій дід, який воював з німецькими фашистами в Другій світовій війні, навряд чи міг уявити, що Німеччина буде на стороні України у війні з Росією, як багато країн світу.

Наразі другорядні приріччя відійшли на другий план, українські політичні партії об'єдналися, наш народ згуртувався і бореться за свою незалежність. З ініціативи населення відбувається активна українізація, дерусифікація. Люди, які все життя говорили російською, переходять на українську мову в побуті, відмовляються слухати російську музику, дивитися фільми російською мовою, пишуть пости в Інстаграм українською.

Переименовуються вулиці, названі на честь відомих росіян, станції метро, демонтуються пам'ятники.

Після того, що зробила росія з Україною, у нас вже немає спільного минулого, ми маємо лише різне майбутнє.

Українські землі були в свій час епіцентром воєнних дій Першої і Другої світових воєн, і нам випала історична місія зупинити Третю, весь світ затамувавши подих, захоплюючись нашої стійкістю і героїзмом, чекає на це.

Бо у нас всіх одна мета – перемога і мир! І ми її неодмінно досягнемо!